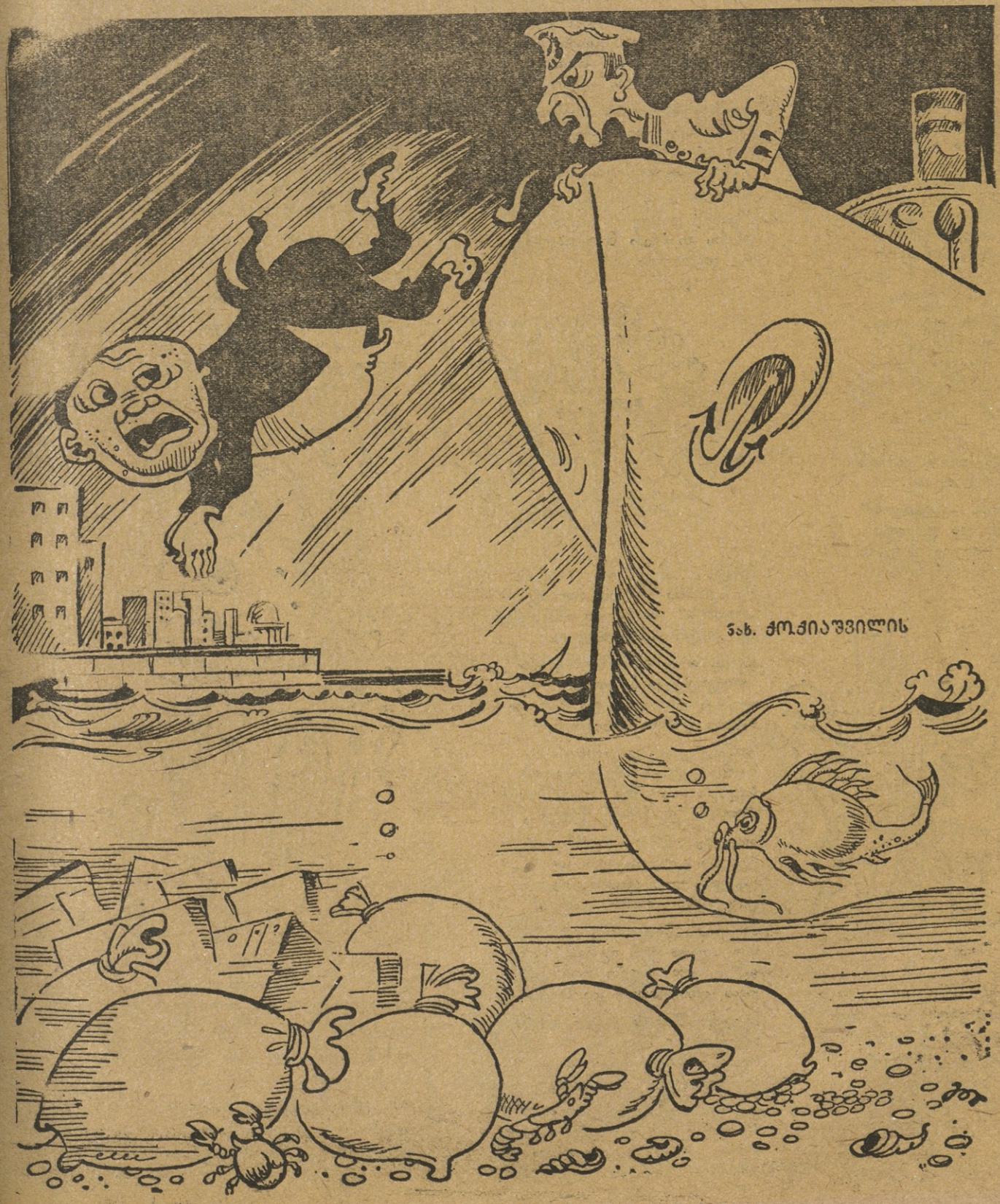

ნეანობი

გასულ წელს პურზე ფასების აწევის მიზნით ამერიკაში პური ზღვაში გადაყარეს. წელს აზერისა და იეროპის ბიერ ქვეყნებში გვალვამ გაანადგურა პურის მოსავალი.

წახ. ქოქიაზვილის

— მისებარ, რატომ კადრულობ? თავს რატომ იღრკობთ?
 — თავს კი არ ვიღრკობ... აჲ შარხან ზღვაში კური უფინახე და ახლა უნდა ამოვიღო!

ამბები უკონკრეტო გერმანიაში

გერმანიის ფაშისმის ერთ-ერთი „აწყობდა აჯანყებას“ აწყობდა ჩაქრეს, რომლის დას მოკლული იქნენ: გენერალი, სტივინგერი, რემი, შტრასერი და სხვები“.

(დევთავიდან)

მდიდარი არის ჩვენი დრო ამბებით გასაკვირითა; აწ მოკლენები იცვლება წითლობით, არა კვირითა.—

ორად გაყოფილ სამყაროს დღეს ორი გზა აქვს ძირითად. ერთს ზრდის ხალისი ახარებს იცინის მზისა პირითა.

მეორეს—ბედით განწირულს გული ევსება ჭირითა, გრძნობს კარზე მომდგარ

ალსასრულის

მხვილით განაპირითა,

ბრაზი გონებას უკარგავს; თან ცოფი ურევს ენასა, და ბოროტ უძღურებითა თავის ხორცს უწყებს კბენას.

აი თუნდ მაგალითისთვის ვთქვათ საქმი გერმანიისა,— სადაც ბოლო დროს ფაშიზმი „ყვავის უნაზეს იისა“.

სადაც ირგვიან „ყვავილინი“ საზრჩობელის და ტყვიისა... სადაც ნაც-სოცია ქვეყანა იმდენად „გაბიონირდა“

რომ... (ამდე უწყევს ქვეითნი და აღმფოთება მშვიერთ... მაგრამ მკვლევართა საქმენიც კადრაკულად რომ მიდიან:

ფაშიზმი თუმცა ფაშიზმობს,— კრიზისი მაინც დიდია.— მოკალე ითხოვს „დანახარჯს“ არ აქვს ნაც-სოცია რილია.

— მისი აწყობა უძახის. „ა“ მაქვს“ ფეხებზე ჰკიდია;

ქაშიც(ქ) ქარხნები ჩერდება— რაც აქვთ, ვერც იმას ყიდიან!

საო არის გამოსავალი? ფაშიზმა დასვა საკითხი, დასვა და დასკვნაც მიიღო უებრო—განა საკიჯები?

— ცხვირები გაუზომვეით კრიზისს გადასწყვეტს (ცხვირიც თუ არიული არ ჭონდით ყველას აღინეთ აღღვირია;

კომუნისმისთვის მოაწყვეს კანკონტრაქციის ბანაკი; აი გზიდან „ნაცში“ მანამდე; (აი სხედენ განა კი?)

მაგრამ ასეა ყოველთვის წყალწაღებულის საქმენი: ხავსს თუ არ მოგებლაუჭა რა დარჩენია საქმილი?

მხლავს, არც ახსნ უხველა წახდარსა საქმეს ძალიან,— „მოსპის“ და მაინც იზრდება აწ კომუნისმის ძალია,

დღეს არა, ხვალ ავარდება რეგოლოჯიკის აღია. თუმცა ცხვირიც და ძირიცა ბეგრს ჭონდა არიულია,—

მონასტერი კი იმათი მაინც კვლავ არიულია.— ხედავს რომ წინ და უჩინიდან უდგება ფაშიზმს წყალია, თავგზა აებნათ ნაც-სოცებს, ვაა რა ცოდო-ბრალია, და დაერიენ ერთმანეთს დაფატრის თითო თალია!

მგლებს წესია ასეთი: თუ ხელთ ვერ იგდეს საკბილო. ღმუილით ეკვეთებიან, რომ ერთმანითი დაკბინონ—

მგელმა მგლის ტყავი დახია— აქაც იმავე ჩვევითა,— ოღონდ კბილების მაგიერ ხიშტით და ტყვიამფრქვევითა.—

ვთი ფაშისტთა საწუთრო რა (რუ) და უკულმართია,— ნახით ამ წიწვა-გლეჯისაც როგორ „გაიხსნა“ ზღარითა:

კის(ც) გუშის სხვებსა მკვლავდა და იმათ სისხლსა ხერგავდა, ვინც მუშებს სახჩრობელებზე; და კონტრანაკში რეკავდა,

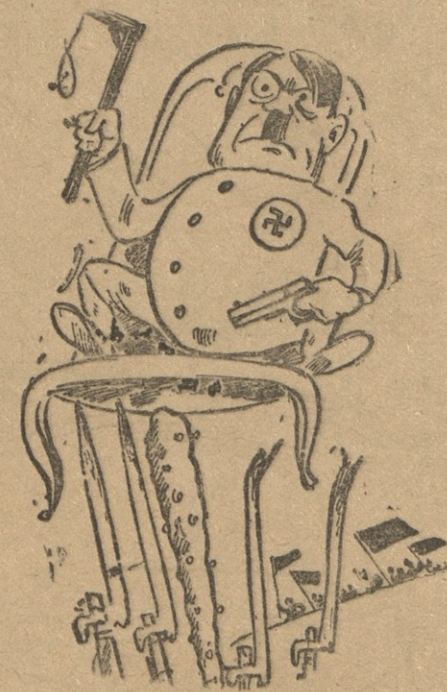
დღეს მათ დაქრილულ გვაბებზე სხვა მკვლელთა რაზმი ცეკავდა. „გამარჯვებული“ მკმელები მკვლელთა დაჯიჯივით ხარობენ,—

„წესრიგი აღვადგინეთო“.— ამაყობენ და ცხარობენ,— მაგრამ ფაშიზმის ხროვანი ცოტას ხომ არა ჩქარობენ?

დღეს გერმანია წესრიგის აღმდგენს დიხა(ც) მოელის. მაგრამ კითხვაა საჭირო, თუ ის იქნება რომელი?

გაია არ ისმის ჭუხილი მუსალოდნელი რისხვისა,— განა არ უახლოვდება ფაშიზმს აჰამი განკითხვისა?

განა კომუნის აზრდელი თავზე არ აღვას ამაყად მთელ გერმანიას დღევანდელს— გაყოლიოს ორსა ბანაკით?

კანა ოქტობრისი მახილი არ ისმის იმ „სიწყნარეში“ დღეს ფაშიზმმა რომ აჩუქა დოიჩლანდს თავის თარგით;

ისმის და სწორედ მიტომაც— ვგრძნობ ნაც-სოცების წყენასა ბრაზი გონებას უკარგავს თან ცოფი ურევს ენასა— და ბოროტ უძღურებითა თავის ხორცს უწყებს კბენას!

თარსი.

პ ა ს უ ხ ი

ჩაქვის მამულის გამგისაგან მომდის დეპეშა,
 რის შინაარსი მე მიამა და არ მეტოშა:
 მეგრელიშვილი მატყობინებს, ჩვენი პროკოფი,
 რომ იენისში მან შეასრულა ჩაის აკრეფა
 მიცემულ გეგმის თვალსაჩინო გადაჭარბებით.
 თვალწინ დამიდგა მე ის თავის შავ თვალწარბებით!
 სამაგალითო მოურავი საბჭოს მამულის,
 სოციალისტურ ქონებას ვინც ერთგულად უვლის.
 მუშებისადმი შესაფერი იცის მიდგომა,
 გათენებისას საწოლით არ უმიძიხს ადგომა.
 თავს დასტრიალებს მზრუნველობით ის ჩაის ბუჩქებს,
 ასეთ საქციელს ჩემთან ერთად მას ყველა უჩქებს!

მაგრამ პროკოფი მართო ერთი ვერას გახდება:
 თუნდ ჯარასავით იტრიალოს,—საქმე წახდება,
 თუ არ ეყოლა მას გარშემო ხელის შემწყობი
 თანაშემწეთა და მუშების ერთგული წყება.

ხელმძღვანელობა პარტიული რომ სწყვეტავს საქმეს,
 უნდა გვახსოვდეს, როგორც სხვაგან, ისე აქ ჩვენ ეს!
 აჭარისტანის ოლქკომი რომ კარგად ვერ იღწვის,
 აბა ვინ არის ის თავხედი ამას რომ იტყვის!

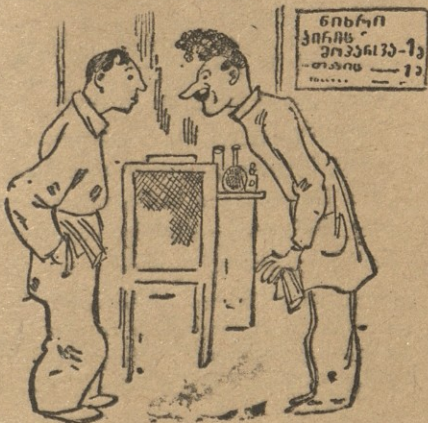
სხვა პარტკომები, გამგეები სხვა მამულების,
 ვერ ახერხებენ თავის გეგმის ვინც შესრულებას,
 მაგალითს ჩაქვის მამულისგან თუ აიღებენ,
 რომ ეს კარგია, ამას ჩქარა თვით გაიგებენ!

არ შეანვლო აღებული დონე, პროკოფი,
 ჩვენ ჩამორჩენა სხვაგან თუ გვაქვს ისიც გვეყოფა!
 გვგმა უთუოდ შეასრულე გადაჭარბებით,
 რომ წლის ბოლოში შემოგვხედო გაშლილ წარბებით!

ს. თ—ია.

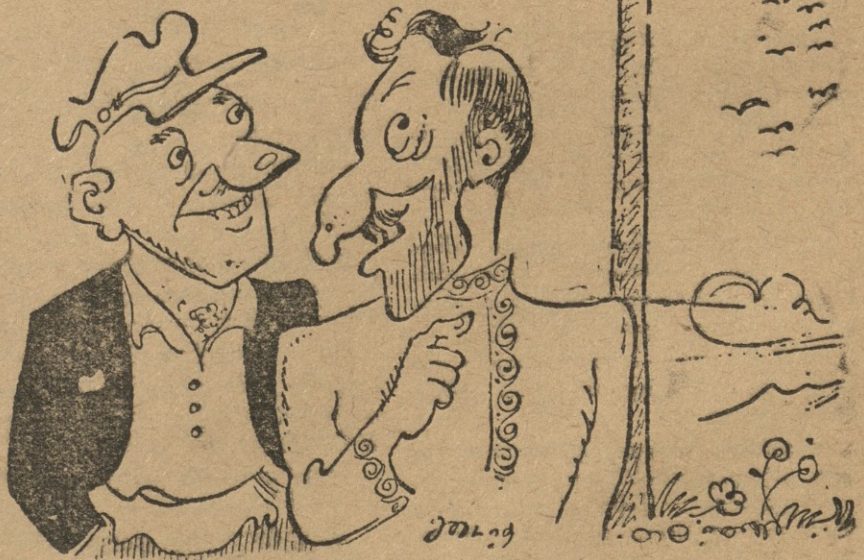

ნახ. დონის.
 არბელი „შეკავშირება“

— შიიღეთ მანეთი!
 — როგორ თუ მანეთი, ამხელა
 წვერი გაგპარსე და მანეთს მაძლევ?
 ეს ნიხრი ქონებისთვის არის!

ნახ. ზ. თოქიძის

— ჯაოგი სთორტსმენია, მაგრამ ფასებს მაინც ვერ მისწვდება!

ტფილისის არტელეზის თავმჯდომარეებისა და სკეცკავში-რიის

თავმჯდომარე (ქაღალდი კ. ბახტაძე).
სიტყვა ეძლევა არტელეზის „წინ-სვლას“ თავმჯდომარეს.

მე (ჩემთვის): — კარგი სახელია, თუ კი ამართლებს თავის სახელწოდებებს. ალბათ წინ მიდის მუშაობაშია; წინ სვლა გამარჯვებას უზრუნველყოფს.

ხმები: — არ არის.

მე: — აფსუსს, რა სახელი შეურცხვენია. იქნებ „უკანსვლა“ უფრო შეეფერებოდეს. მაგრამ ვინ იცის! ვიღებ არაფერი ჰქონდა კარგი სათქმელი და მოუსგლელობა ამჯობინა.

თავ-რე: — სიტყვა ეძლევა არტელეზის „ზერკალნიკის“ თავმჯდომარეს.

მე (ჩემთვის): — „საქმენთან შენმა გამოაჩინოს შენ“ შენიღვი სარკეში. — გავიფიქრე და თავი წამოვყავი, მაგრამ... —

ხმები: — არ არის.

თავ-რე: (თავისთვის ჩაილაპარაკებებს): — ასე თუ წავიდა საქმე ამ თათბირს ერთ საათში მოვრჩებით): —

სიტყვა ეკუთვნის არტელი „ყოველი კოლექტივიზაციას“ წარმომადგენელს.

მე: — ოო, ეს კი ალბათ სერიოზული ამბავია.

დვალი: — მუშაობას ბოლშევიკური ტემპებით ვაწარმოებთ, რომ პარტიის დადგენილებები გავატაროთ ცხოვრებაში. შედეგი უკვი არის: გეგმა შესრულებულია 17 პროცენტით.

მე: — რაო! ბოლშევიკური ტემპით და 17 პროცენტი? ეს არის „ყველა კოლექტივიზაციას“.

თავ-რე: — სიტყვა ეძლევა არტელეზის „მკერავთა კომუნას“ თავმჯდომარეს.

აგინოვი: — პარტიის მე-17 ყრილობის დადგენილების საფუძველზე ჩვენ უკვე გარდავქმენით მუშაობა.

თავ-რე: — როგორ გარდავქმენით მუშაობა, როცა არტელეზში დიდ გაფლანგვას ჰქონდა ადგილი და ვერაფერი გაიგეთ?

აგინოვი: — ამის გაგება ძნელი იყო, ვინაიდან მუშაკების მთელ ჯგუფს ბლოკი ჰქონდა შეკრული და ერთად აკეთებდნენ საქმეს.

მე (ჩემთვის): — ეს „მკერავთა კომუნა“ კი არა „მფლანგველთა კომუნა“ ყოფილა.

თავ-რე: — სიტყვა ეკუთვნის არტელი „ტრუდქიმის“ თავმჯდომარეს.

მიქელაძე: — წინადაც კარგად იმბროლი ვერ ვმუშაობდით, რომ ბევრი ვიყავით, დიდი შტატი იყო და ერთ-

მანეთს ხელს ვუშლიდით. ვიწვევდით თათბირებს წუნის შესახებ. თათბირის ხარისხს არა უშავდა, იყო გაცხოველებული კამათი და წუნს ვაბრალბდით ერთი მეორეს, მაგრამ პროდუქციის ხარისხი არ უმჯობესდებოდა. გამოვიწყრეთ დიოგენის ფანჯრები, ვეძიეთ წუნის დამნაშავენი, მაგრამ ვერ მივაგენით მე-17 ყრილობის დადგენილებების გატარებამდე.

თავ-რე: — სიტყვა ეძლევა არტელი „კვების კომბინატის“ წარმომადგენელს.

ს ა კ რ ე ბ ა რ ი ა

ჯოხაძე: — შევამცირეთ შტატი, ცეხები გადავიყვანეთ სამეურნეო ამგარიშზე და... —

თავ-რე: — და მაინც 4 მან. საშაქარლამო ნაწარმს 20 მან. ჰყიდით კიკოვრამს.

ჯოხაძე: — წერტილის პროდუქციაზე ფასები არ არის დამტკიცებული, ვის როგორ უნდა ისე ჰყიდი.

მე: — აჯობებდა ამ არტელისთვის „კვების კომბინატის“ მაგიერ „კვების კომბინატი“ დავერქმეოთ ეს უფრო გამოხატავდა მის საქმიანობას.

თავ-რე: — სიტყვა ეძლევა არტელი „ბლოკს“.

ქერქაძე: — ჩვენ დიდი მასშტაბით თავ-რე: ბაქოში რა გინდა, როცა

გავშალეთ მუშაობა სამეურნეო გეგმას ბაქოშიც და... —
ტფილისში ვერაფერი გაგიკეთებიათ?

მე: — ეს ალბათ მასშტაბის ბრალია.

თავმჯდომარე: — სიტყვა ეძლევა „პრომკოოპოზუსს“.

ნატუროვი: — გარდავქმენით რა მუშაობა პარტიის მე-17 ყრილობის დადგენილებათა საფუძველზე, ჩვენ თითქმის ვასრულებთ გეგმას და ვაუმჯობესებთ ხარისხს.

თავ-რე: რატომ არის, რომ გამოფენაზე ექსპონატად კარგ ნაწარმს აგზავნიან, ხოლო მომხმარებლებს კი ცუდი ხარისხის საქონელს აწვდიან?

ხმები: — ამას ყვილა ასე ვშვრებთ

თავ-რე: სიტყვა ეძლევა არტელი „მილწივას“ თავმჯდომარეს.

მე (ჩემთვის): — ესეც კარგი სახელი წოდებაა. აბა ვნახოთ „მილწივას“ რა მიღწევები აქვს.

უსტიაშვილი: — მართალია, ჩვენი გამოშვებული კარდონი ღირსებით არ არის კარგი, მაგრამ ეს იმის ბრალია, რომ არა გვაქვს ხელოვნური საშრობი და კარდონს მზეზე ვაშრობთ. მდლობა ღმერთს, რომ წელს კარგი ამინდებია და მოსალოდნელია გეგმაც შევასრულოთ. ყოველდღი გლოცულობთ:

მწველ ანოლი, ანოლი
ნუ ეფარები გორახს.

უშენით კარდონს ვერ ვაშრობთ „მილწივა“ აგერ გორავსა.

მე (გასაგონად) — მოგვჭრა თავი, ეს არის მიღწევა? აფსუსს რა სახელს აფუქვებს! ხუთწლიდის შედეგებსაც მიღწევა ჰქვია და არტელეზის „მილწივა-საც“ მიღწევა?

— ვინ არის მანდ, რომ ჩვენ შინაურ საქმეში ვრევთ? — წამოიძახა ვიღაცამ და ყვილა მე შემომაცქირდა.

თავ-რე: (ცდებით, ამხანაგო. მოქალაქეს სრული უფლება აქვს ჩაერიოს ამ საქმეში. ჩვენი საქმე სწორედ არ არის შინაურული საქმე. სავალალოა, რომ ზოგიერთებს დღესაც ასე ეჩნით. სარეწაო კავშირი პარტიის მე-17 ყრილობის დადგენილების თანახმად ვადაიქცა ერთერთ მნიშვნელოვან ორგანოდ, რომელსაც ევალება მცხოვრებთა გაზრდილი მოთხოვნილების დაკმაყოფილება.

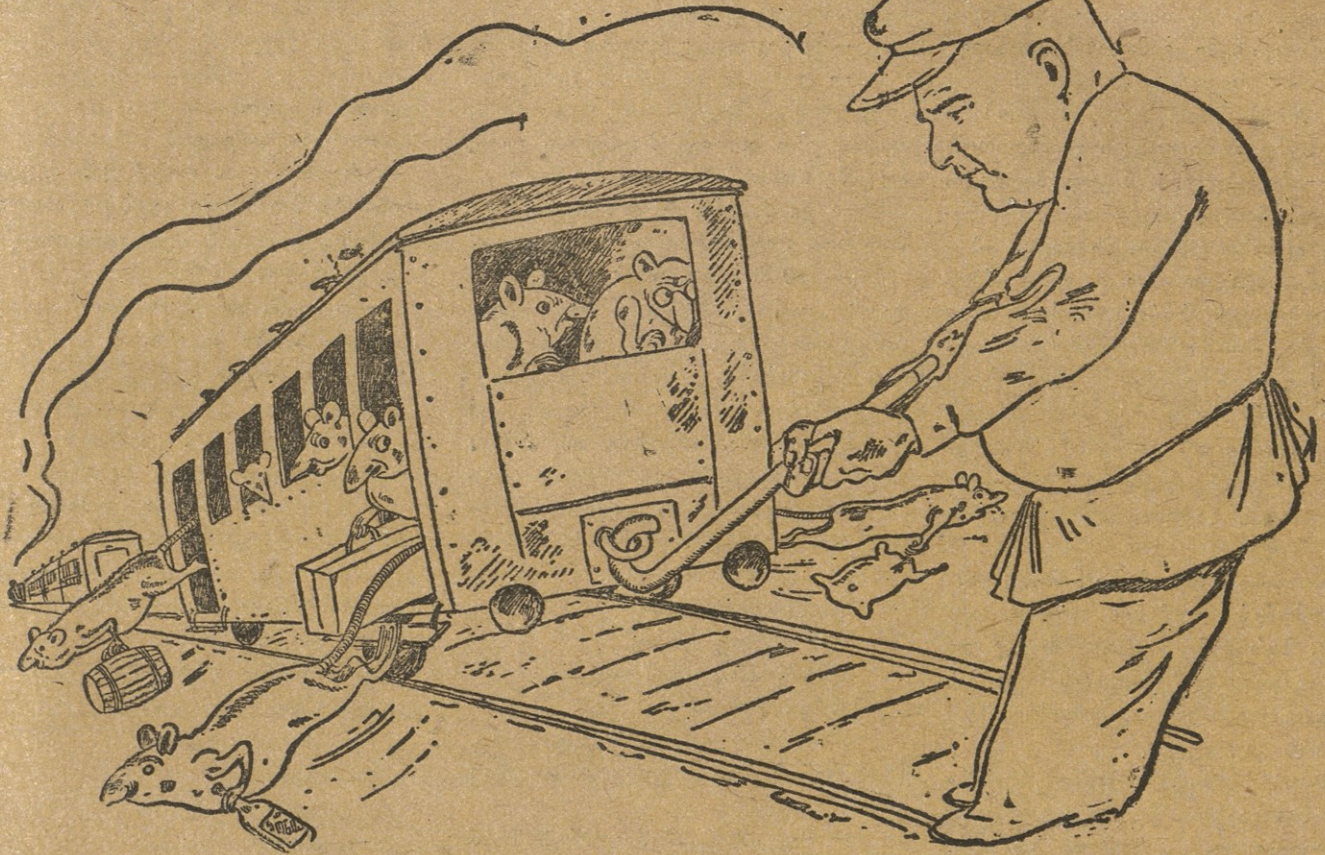
სტენგორამის ჩამწერი —
ნეშკი

ან. ღონის.

ქვეყნული
გიგლიორთეკა

სარეწაო კავშირში წინა დღილი ჰქონდა მოსკოვსა და საბჭოთა კავშირის სხვა ქალაქებში უთავბოლო მივლინებებს. მივლინებულთ მი- ჰქონდათ სხვადასხვა ძღვენი, რის საშუალებითაც „საქმეს აკეთებდნ“ და შემდეგ იკვებნიდნ თავიანთ უნარიანობაზე.

შრავალ ქალაქში მიდიან, მიაქვთ და მიუხარიათ. მივლინებულნი ძღვენებით შიგ თავმოყრილი არიან. დაიძრა მატარებელი, სამჯერ დარეკეს ზარიან....

დაიძრა მატარებელი, არ მიდის მათი რონოდან თურმე კოლია მოსულა ხელთ თვის ფოხნი ჰქონოდა და მოიწვიტა ვაგონი მატარებლისთვის ბოლოდან.

„შენც ჰამე და მეც მაჰამე“

დირექტორი ათანასე გაჭიმულა სავარძელში მასთან შედის მოწიწებით მოქალაქე არზით ხელში. ეუბნება: „შემიბრაღე, ნუ გამაგდებ ტყვილა გარედ. საღმე ახლოს თფილ ადგილზე, გამაგზავნე თავმჯდომარედ“.

— თანახმა ვარ. გამაგზავნი, მხოლოდ გითხრა ერთი რამე, რომ მოგაწყობ სამსახურში „შენც ჰამე და მეც მაჰამე“.

მეორე დღეს სულ სხვა ვინმე იმავე წესით მასთან შედის — გთხოვ, გამაგზავნო საღმე გამ- გედ;

მომანიჭო ძმაკაცს ბედი, — გაგზავნე: თუმც უნეში ხარ... დაე სხვები თუნდ აწამე, მხოლოდ მე კი გამისწორდი — „შენც ჰამე და მეც მაჰამე“.

ეჟააე დღეს მასთან შედის „ფინანსისტი“ ვინმე ლადო, ეუბნება: „საქმე მომეც საქები და სათანადო“.

— კარგი, ვნიშნავ—უბახუხებს— თუნდ იძინე დღე და ღამე, მხოლოდ ეს კი დაიხსომე: შენც ჰამე და მეც მაჰამე.

მეოთხე დღეს მასთან შედის ერთი ვიღაც ბუღალტერი, ევედრება: — მეც დამნიშნე ხომ არა ხარ ჩემი მტერი?

— შენც მოგაწყობ, ნულარ ში- შობ, ოლონდ წინწინ ხელი „მამე“ გაკვაჭვას რომ შეუდგები, შენც ჰამე და მეც მაჰამე.

მეხუთე დღეს მასთან შედის ტურფა ქალი დარეჯანი. ვინც სახეზე ლაშაზია თან ალვის ხეს უგავს ტანი.

ევედრება: — ათანასე, მომიჩოჩდი, გეტყვი ყურში: მეც მომაწყვე ჩემო კარგო, საღმე რამე სამსახურში. მხოლოდ ეხლა დაავიწყდა ათანასეს: „მეც მაჰამე“ და თქვა — ტურფავ, მაგ ნა- კითხზე მოგოგმანდი ჩემთან ღამე.

ჩუენ გავცოცხეთ არა ერთი ათანასეს მსგავსი პირი, მაგრამ როგორც ერთეული კიდეც გვხვდება იგი „გმირი“. რკინის ცოცხი მოგიმარჯვოთ შევუცვალოთ მას დღე ღამეთ სამუდამოთ დავავიწყოთ; „შენც ჰამე და მეც მაჰამე“.

ნებტარი.

„ვისია, ვისია თოფი და ლამაზი“

— რაზე მიხმობდით? — შეშფოთდა ჩიკაძე, რომელიც ჩემი გამოსახვისთანავე „ნიანგის“ რედაქციაში გაჩნდა.

— მოდი ერთი სარეწაო კოლპერაციის სამფლობელოსკენ გაინადირე!

— ჩინებულისა; მაგრამ პირველი რეიდის ჩატარების დროს შენც წამოდი დასახვერადავ. მე ვიცი, იქ მსუქანი საკბილოებია და მერე იმდენი, რომ ბადის მოჭენვაც კი არ დაგჭირდება, ისე მოშინაურებული ყოფილან ძველი ხელმძღვანელების წყალობით, რომ ნიანგის კი არა, „ანტიქრისტესიც კი არ ეშინიათ“, მოვლენ და ზენიანგურ ცხვირზე დაგვიწყებენ (აკაკის გაქონილ ტუჩებით. — მათხრა ნექტარმა.

— რატა მათ ჩემთან მოსვლას და გაქონილ ტუჩების (აკაკის ვუცადო, ბარემ მე თვითონ მივალ და „მოვუცაცუნებ“ ჩანგალს ლიპის „მოხაზულობაში!“ — გავითვითჩე მე და გზას გაუდევით.

— როცა სარეწაო კავშირის შიდა ვალს მივადეკით, წინ ვიდაც მოქალაქე შეგვეფიქთა, რომლის გამოშვებულებაცა თქვენის ბურანში მოვადამიანს ამქონებდა და მართლაც ის, რაღაც ფიქრით გართული ფერხულის სასიმღეროს ხმაზე მოლოდინობდა.

„ვისია, ვისია
თოფი-და-ლამაზი
ჩე-მია, ჩე-მია
თოფი და ლამაზი
ჰოოოოო...“

— გამარჯობა შერი მაშიკო! — შეუძახა ჩემმა თანამგზავრმა, მაგრამ შემხედრი ბურანიდან მაინც ვირ გამოიკრკვა და ისევ განაგრძო:

ჩემია, ჩემია,
თოფი-და-ლამაზი,
თოფი-და ლამაზი,
თოფი-და-ლამაზი...

— კიდევ კარგი, რომ თოფი ხელში აღარა აქვს თორემ შეჭამდა ნამდვილად მისი ჩვეულების თაჩხაძე!

— ვინ არის ეს კაცი? — შეშფოთდა ჩე ჩე.

— ეს მიშა წულაიაა, „გემო-კვე-

ბის ორგანიზატორის ყოფილ გაბის აკაკი მესხის მეგობარია.

— მერე თოფს როგორ შეჩამს?

— დაჩვეულია: მაგან არტელი „რეფლექსი“ შეჩამა: — იქ იყო ხეობა დღეებულად და თუ მოინდობა თოფსაც შეახრამურებს...

— კი მაგრამ ეგ თოფი რა შუაშია, რომ გულში დარდათ ჩაგყოლია?

— იმ შუაშია, რომ მაგან „საღლაც“ „გაიმასჩნებული ფულით შეიძინა კოხტა სანადირო თოფი, მაგრამ ჩამოართვეს და ახლა მაგის „ნადავლი“ სარეწაო კოლპერაციის კავშირში ინახება. ამბობენ, ის თოფი მიშას ისე უყვარს, რომ როდესაც სარეწაო კოლპერაციის კავშირის შენობას ხედავს „მიშელი“, „სუქამის კიხის“ კილოზე მღერის...

სარეწაო კავშირო
შენ დაწივე მახეო,
ჩემგან აქაფული თოფი
კარგა შემინახეო.

ამსობაში უკვე სარეწაო კოლპ. კავშირის შენობის დერეფანში ამოვყავით თაფი.

— მაგ „მაშკას“ მეგობრის შესახებ რას იტყვი?

— რომელ მეგობრის?
— ზევით რომ ახსენე.
— აკაკი მესხის?

— კო.
— სწორედ იმ აკაკიზე ამბობენ, რომ მიშა წულაიას ორი ათასი ტანეთი აჩუქა და მიშამც თოფი იმ ფულით იყიდაო.

— უხვი ყოფილა!
— რუსთაველის როსტეგან მეფეს ელიბრება. მაგისთანა კაცზე ახალი „ვეფხისტყაოსანი“ შეიძლება დაიწეროს, აი ასეთი:

იყო ჩვენი სარეწკოლპო.
აკაკი მესხი სვიანი,
უხვი, ძმა ბიჭთა მოყვარე,
მორკმული, განგებანი.

— როგორი მოშაკია?
— თითქმის არაფერს აკეთებს.
— ცილის წამება, როგორ „არაფერს აკეთებს“, კაცმა სამი არტული შეხრამუნა და კიდევ არაფერს აკეთებს? — ჩაგვერია ლაბარაქში კილაც მოქალაქე.

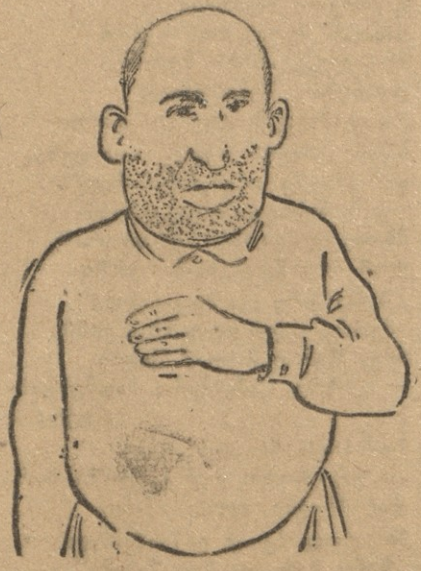
— რომელი არტელი შეჭამა? — შევეკითხე მე.

— „წითელი გურია!“
— კიდევ?
— „ოჯახური კვება“
— კიდევ?
— „კოლექტივიზაცია“
უცხო მოქალაქის ირონია მართლაც ეჭვის აღმძვრელი იყო...
მედუზა.

ჩაჩიხვილის მოტივი

სარეწაო კავშირი

არ ვსვამ ღვინონ
არ ვსვამ მაჭარს.
მეძახიან
ყოფილ ვაჭარს.
ოცი ათას
ვუყავ ულაბი,
პროცენტების
იყო ქაფი.
მიმდის გული,
მიმდის სული.
ღმერთი რჯული
არ მაქვს ფული
თქვენ წინ ვდგავარ
დაღლარჯული.

მზარე ეპილოგი

მიშა ცაგურია ორი თვის წინაუ მუშათა სატრანსპორტო - კავშირის თავმჯდომარე იყო.

იყო, მაგრამ არაფერს არ აკეთებდა.

ერთ მშენებელ დღეს მივიდნენ მიხეილთან ნაცნობ - მეგობრები და კითხეს:

საქმეს, რომ არას აკეთებ

ამ ჩვენ კავშირში ბიძიკო გაგვაგებზე: ხალისი რამ დაგიკარგა მიშოკო?

მიშოკომაც უბასუხა:

მწირია ესე ადგილი: მიტომ ვეძლევი წყენასა, რომ მასში ჯაცი ვერ ნახავს ხერს და გამორჩენასა.

ამის შედეგ მიხა „ქიმკავშირის“ თავმჯდომარეთ დაინიშნა.

დაინიშნა მიხა ქიმკავშირის თავმჯდომარეთ, მაგრამ იქაც მიხამ უდროვოდ დაქვრივებულ პატარძალივით მოიწყინა.

— რა არის „ქიმკავშირი“? — ფიქრობდა მიხა: — „ქიმკავშირი“ სარეწაო კოოპერაციაში შემავალი ერთ-

ერთი ორგანიზაციაა ძბოლოდ! სირცხვილი არ არის, რომ მე ცოცხალი ვიყო, ჯაცი შერქვას, თვზე ქუდი მესუროს და სარეწაო კოოპერაციის თავმჯდომარეთ კი სხვა იყოს?! ეს იმას ნიშნავს, რომ სხვა ავტოზე იჯდეს და მე კი ურმით მიეჩანალობდე.

და ამ ფიქრებში ვართუღმა ცაგურიაში მიხამა „ქიმკავშირისა“ სარდლობა იუკადრისა, იხამა.

— ე ბიჭო, დაფაცურდი! ახლა გვაქვს დრო! — უთხრა ერთ დღეს ცაგურიას „სხვადასხვა სარეწაო კავშირების“ თავმჯდომარე გაიან ნერსესოვმა.

მიშამ ყურები დაცქვიტა.

— რის დრო, რას ამბობ?

აქიდან იწყება საინტერესო დიალოგი.

ნერსესოვი — სარეწაო კოოპერაციის თავმჯდომარე შევბუღებამში წასულა, ახლა გვაქვს დრო შენ — თავმჯდომარეთ და მე — მოადგილეთ. აბა, შეუდგეთ!

ცაგურია: — გენაცხები კულში ლმეროვით ბიჭი ხარ! იცი, რაც მინდა!

ნერსეს.: — აბა, შეუდგეთ!

ცაგ.: — შეუდგეთ!

ნერს.: — შენ — თავმჯდომარე, მე — მოადგილე!

ცაგ.: — მე — თავმჯდომარე და შენ — მოადგილე.

ეპილოგი

ისევ ნერსესოვი: კარიერის

გამომგონსა

შავო ძაღლო მიაკვდი, ვაი, ვაგან ნერსესოვი როგორ „გავფუსტიაკდი“;

ისევ ცაგურია: (ჩამოართმევს სიმღერას),

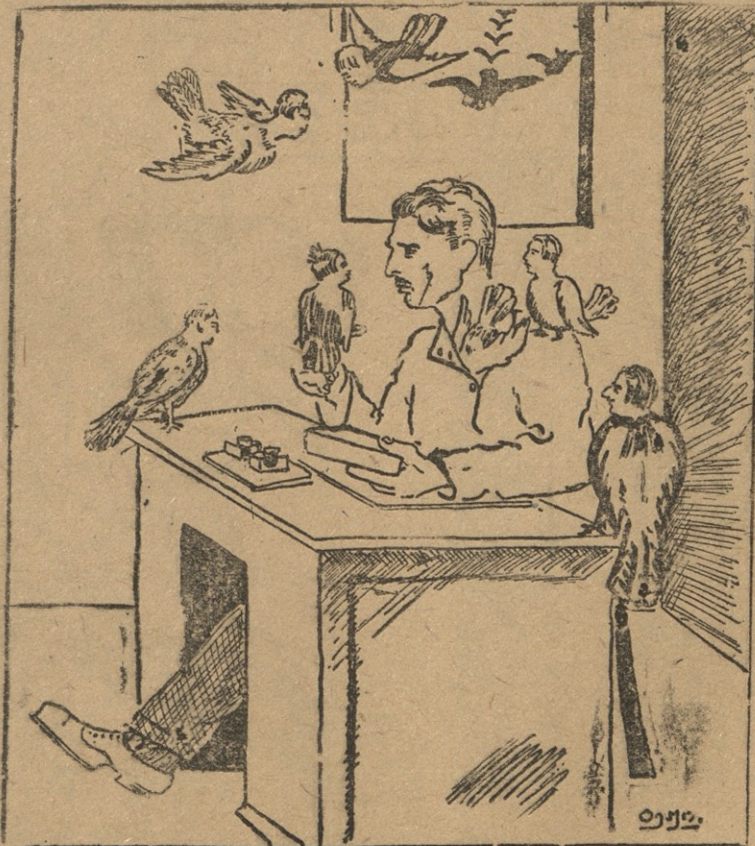
კარიერის გამომგონსა შავო ძაღლო. მიაკვდი, ვაი, მიშელ ცაგურია როგორ გავფუსტიაკდი?!

მართალ: ახლა მივხვდით: ვინც ფიქრობს

ჩვენში კარიერაზე თურმე იმას აჯენენ გრძელ ყურიან მერანზე; მახე;

შენს რდამებს, ელიზბარი, ელის მთა და ელის ბარი

ნახ. ბეჟაშვილის.

დღეს მერცხლები შემოფრინდნენ ქიკვიკითა გადმომძახეს: „ელიზბარი, ელიზბარი, ვენაცვალეთ ჩვენ შენს სახეს“.

#

სასობამ ფრთა გაშალა გულსა ჰკრა და ამიძგერა. ორდერები დავურიგე უელი ყველამ მოიღერა.

#

სიხარულით აფრთხილდნენ: „ელიზბარი, ელიზბარი, შენს ორდერებს ჩვენი ხელით ელის მთა და ელის ბარი“.

#

და გაფრინდნენ, რომ ხვალ ისევ მოფრინდნენ და გამახარონ. ზღარ ვიცი, ორდერები თუ საიდან გამოვთხარო!

ნიანგი რკინის გზაზე

„ღამგრელი ხმა“

ეროვნული
გეოლოგიური

ერთი წელიწადია, რაც გამოდის ვაგონების სატრანსპორტო კარხისს ყოველდღიური კვლევის განხორციელების ხმა, რომელიც აქვს სატრანსპორტო კარხისს დაუფლებელი „ნიანგი ხმაგრელი“ ეს გარკვეული ერთობა ყოველდღიური კვლევის ხმითა პირი-კვანძისი მან კიდ დახრება გაუწია როგორც კარხისს, ისე ვაგონების რკ. გზის ხაზს მუშაობის გეგმვაში სპ. კა. (ზ) ცეკასა და სახ. კომპანების გასული წლის 8 ივლისის დადგენილების საფუძველზე, აღვივებლად რა აღინიშნოს სხივბული ვაგონის ხე-მძღინელოთა ახ. ახ. წილხანისა (რე-კატორი) და ახალგაზრდა მხატვრის ოთარჯის დაუღალავი და გულშემატკივარი

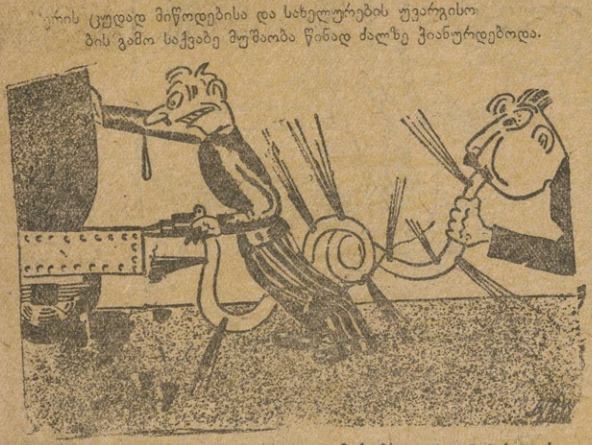
მუშაობა, რამაც ნაკლებ ყოველდღიური კონკრეტული ფაქტის მითითებით ხელი შეუწყო ვაგონების სატრანსპორტო კარხისს პოლიტიკის ხარისხობრივად და რიცხვობრივად ზრდაში და ამით მიუღია ამიერ-კავკასიის რკ. გზის ხაზს მუშაობის გეგმვაში. ამის შესახებ ვაგონების რკ. გზის ხაზს მუშაობის გეგმვაში სპ. კა. (ზ) ცეკასა და სახ. კომპანების გასული წლის 8 ივლისის დადგენილების საფუძველზე, აღვივებლად რა აღინიშნოს სხივბული ვაგონის ხე-მძღინელოთა ახ. ახ. წილხანისა (რე-კატორი) და ახალგაზრდა მხატვრის ოთარჯის დაუღალავი და გულშემატკივარი

ნიანგი კედლის
გაზ. „ღამგრელი
ხმის“ მხატვრის
ოთარჯის

წილხანისა და მს. ოთარჯისი—ამხანაფ ნიანგი, შარხან შენ რომ ათი წლის იუბილე გადავიხადეს, იმ ხანებში გამოვიდა ჩვენი გაზეთის პირველი ნომერი შენი კუთხით: „ნიანგი საამქროში“. მაშინ ვერ-ოც გლოცეთ მაგრამ ახლა გილოცეთ ჩვენს საიუბილეო ნომერს. ნიანგი—უნდა გამოვიტყუდეთ, მეგობრებო, თვითკრიტიკის საფუძველზე, რომ მე ერთგვარ დანაშაულობას ვგრძნობ თქვენს წინაშე, რომ მეთი ყურადღების მოქცევა ვერ მოვახერხებ, მაგრამ ჩემს მიერ ეს ნაკლებ დაცვიანი წესით გამოსწორდება.

წინა თვეებში საამქროს გარღვევა ჰქონდა, რისთვისაც ის დასასრუტრეს ცოცხითა და გული. მაგრამ გმირული შეტევით გარღვევა მალე გამოსწორდა და გეგმა შესრულდა.

ლამის არის ჩვენი ვაგონები, და ამ კვანძს კი აქედან ძვრა ვერ ვუ-
პ. ვით.

კუ—ამბობდენ, რომ ამ საამქროში კუს ტემპებით მუშაობდნო. ამიტომ მოინახროდა აქუტკენ, ჩემიანები იქნებოიან-მეთქი. მაგრამ ჩემი მოსვლა შეურაცყოფად მიიღეს და ისე გააჩაღეს მუშაობა, რომ პანდური ამომკრებს და გამომაგდეს.

მარტო ხაზბარაკო მატარებელი არ გეგონოსო, ალბი-
ლოგინი მიმოსვლის მატარებელზეც ასე ხდება.

კახეთის რკინის გზაზე ორთქლმავლებს საკმაოდ არ ანათებენ, რის გამოც მოსალოდნელია მარცხი ფიზის

ჩოსატაური სურამი

ჩვენი ტემბი აიღო ჩვენმა რაკეტებმა ზოალს ზარალი მოსდევს დედებს ფლანგეინ ნორად საკონსტრუქციის გეგმა სასაბეგროდ არუღებენა ებოს შეზღავილი მიღწენებზე უნდება. ებო მითმ ზარალობს ყოველ წლებით ვლშია, საბაიო თახები კიდის ვასვალშია. ნისიები ვახშირდა, ყველამ ხელი გაიღო, მოუღიო საკონსტრუქციო სულ უფულოდ წაიღო. დღემდე ვაყენებელია სულ თევსტეი ათასი, კოიგის „აწერია“ სამი ათას ხეთა, „იქტორზედა თივლება“ ორად ორი ათასი (გამეგობოს წყერია „აი ნილმა ბინ და ფსი...“) მობენ: პოლონსაც ობულეთა უკანია... ილაც ხეთი ათასი, აგრამ მისი „მანია“ და დიხთვის გამოდგა „მპოტეი“ ვაღანდა კარჩინილე კანია ჩვენი მას ვაგა... აიწუო არტლებს

ამერილო ყვეთ შტატი, როლუტეის ედებო ვასი ორჯერ ხანატი. აამბე, მუღალტარი და ევლტმუჭაი, მოლორ — კანტორაში არიან სულ უსაქმოდ შადლოზი. იქ შეტევილო საჭირელს წლებით ვერ ეღიასები, ფაი მერ. ი დილია და შდარა ღირსებით... ვაბლაძეს მუყყარა ნივლოტი, არაჯ

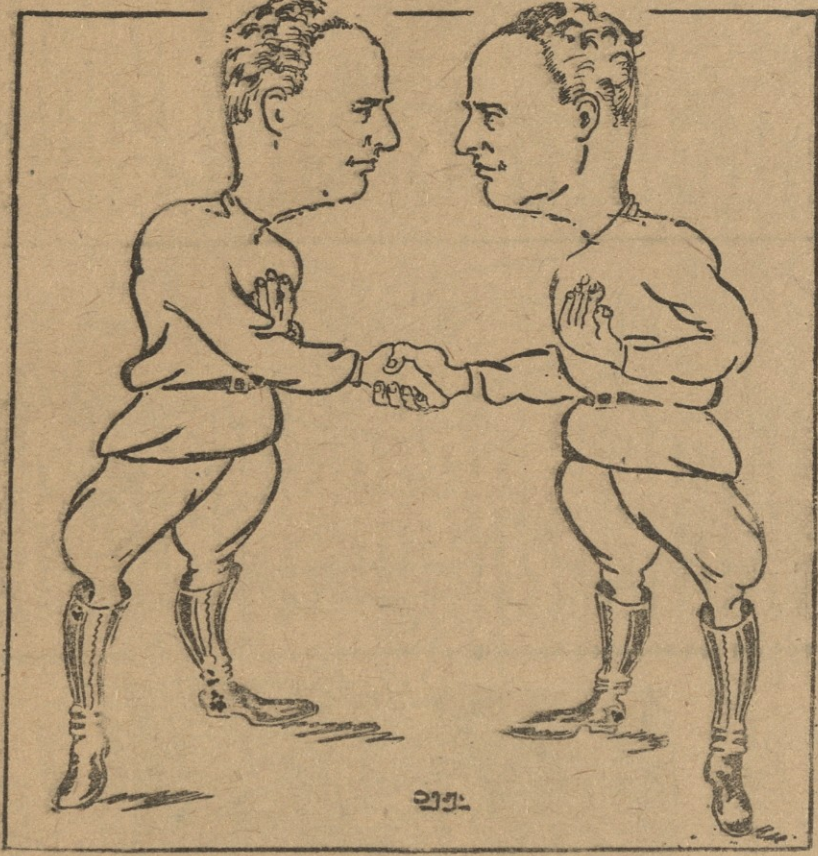
ჩვენი ზებოს სასაილოდ განთქმულია კილიო-კიდე, მასწავლებლებს დაცილილი აქვთ ჯიბე, იმის გადასკიდეო. მასში თავი მოუყრია გაიძვერა ძველ ჩარ-ვაჭრებს, იახიან „ლმერთი გეწყალობს ემშაკები რას გადავკლებს“? პირველად თუ შეეკითხეთ კერის სამ მანეთს დავიფასებს, ავგარიშს, რომ გაასწორებთ ერთი ორად მოინატებს. სასაილოდს გამგეთ — გახლებთ ღიბიანი იოსება, დღეში სამჯერ თუ არ დათვრა ხასიათზე ვერ „დადგება“. თუ დაითრო ვინებაში, იმას ვერავინ „გაადგორებს“ ჩხუბიც მაშინ მოუნდება, მოვიგონებს თანაც კურებს. უნდა ყველამ მოერილოთ გვერდი რომ არ დაიხლოთ ნიანგოჯან, მოგვეშველეთ, თორემ დაგრიოთ უსაილოდ **საგლა-შანძარი**

მანში გაათავა — იენისს თვის მარავი. მუღის ნორბას არ იცეს არც შეღის ლაპარაკი... მოყვანის სასაილო ჩარ-ვაჭრების ხელშია, ია ვეკებმა გასტყუეს ალა ვასაიდელოშია. უშანგი და ნიკოლოზ (ვაჭრების „თიფლო“) (მუყანა შოის არ არის და როგორ უთმენს გული

ღამით შზე არ ანათებს, ზოგარეც არ ჩანს (იშმა და მითმაც მხედარი მიუღებება გზაში... რვა საათის სავლელ გზას ვეი მთელ დღეს უნდება. მიეწვევით ორთქლმავლს სანამ გადაბრუნდება. (თორემ თავი ზოგერის მალე გაუბუნდება).

რომ სადმე არ დაიბტერას ლინდაგზე პრელოია. ასე მიდის საბრალო, უკანც ასე ბრუნდება;

225.

„ეს „სხვადასხვა სარეკლამო“
 გადავლაზე, განვლეთ კარი,
 ვინახულე ნერსესოვი
 უხეში და „გულ-მაგარი“
 ის თავისთავს მიმართავდა:
 — შენ გეკუთვნის პრემიაო,

ათას-ხუთას გამოვიწვეო...
 შენია და ჩემიაო...
 არ იცოდა თუ ვკლმენდი,
 (მას დავეუგდე ცალი ყური).
 ჩაიჯობა პრემია და...
 და ამოკერეს მას პანტლონი.

კაცი შეხვდა დეოფანში,
 მას მოესხა ზურგზე ნობი.
 ეფისკოპოსს მიაგავდა,
 თუმც არ ჰქონდა ხელში ჯობი.
 ვიკითხე და მოასუხეს:
 ეს ნამდვილად დიშას ჰგავსო.
 ხერხესოვსო მიჰბაძიო,
 უპრემია თავისთავსო.

„ტ რ ე ს ტ ი ს ზ ა ვ ი“

— ეს თბილი ადგილი კი მაქვს,
 მაგრამ ჩემს მიზანს მაინც ვერ მივა-
 ლწევ. ვიდრე რომელიმე ტრესტის
 გამგედ არ დავდგები, ტყუილია გუ-
 ლის დაშვებება. — ამბობდა არ-
 ტელ „სტრომ-სტროს“-ს გამგე და-
 ვით იოსელიანი და თან რაღაც ახა-
 ლის აღმოჩენაზე ოცნებობდა.

— თუმცა რა მნიშვნელობა აქვს
 ტრესტის გამგეობას, ჯამაჯირს ჩემზე
 მეტს ისინი ვერ გააკეთებენ და ში-
 ნაურული გამორჩენაც ჩემზე მეტი
 არ ექნებათ; მაგრამ ერთში ტყუი-
 ლები დავით. სახელია ჩემო ბიძია
 მთაფარი, სახელი გამგე რომ ვერქ-
 მევა. ამხანაგები უფრო მეტ პატივს
 ? ან და ჭაღები ხომ პეპლები-
 ვით დაგზავნიან გარშემო გიყვარ-
 დეს ტრესტის ზაფო მისინ სხვადა-
 სხვა საქმიან ქაოლდებზე რიგო-
 ლუციების დადება... — ოცნებოს-

და დავით იოსელიანი და მალე ახა-
 ლიც „აღმოაჩინა“! არტელის სახე-
 ლი წაშალა და კაბინეტის კარებზე
 დიდ ასოებითანი წარწერა გააკრა:

ტრესტ „სტრომ-სტროს“ „ზავი“
 დავით იოსელიანი.
 — არტელი არავინ უწოდოთ,
 თორემ სათითაოდ დავაძრობთ კბი-

რეკლამის ინტენსიურობა

ბ ა მ რ ი ი მ

ბევრჯერ, ბევრჯერ ვინახულე
 მე არტელი „გამარჯვება“,
 რომლის გამგე, მანჯავიძე
 ტყუილები ემარჯვება.
 თუ კი მისცემ მას შეკვეთას
 წინდაწინა და ნაღდ ფულზე, —
 ვთქვით წამთარში შეუკვეთე.
 შეგიკერავს გახაფხულზე

ნიკო.

ლებსა. რა გინდათ ბიძია, მე რომ
 ტრესტის ზავს დამიძახებთ, თქვენც
 ტრესტის მუშაკები იქნებით და
 მავს რა ჯობია! — ეუბნებოდა და-
 ვითი თავის თანამშრომლებს...

მეორე დღეს არტელ „სტრომ-
 სტროს“-ს გამგის სახელზე წერილი
 მოვიდა.

— წერილია არტელის გამგის სა-
 ხელზე. — სთქვა შიკრიკმა.

— რას ამბობ შენ უტვიროვ, მე
 არტელის გამგე კი არა ტრესტის „ზა-
 ვი“ ვარ!

— ჩემი რა ბრალია, აქ ასე სწე-
 რია.

— ასე წერია? რად წერია ასე? —
 და „შეთრაცყოფილია ზავმა“ დავი-
 თამ, უღანაშაულთი შიკრიკს ლაზა-
 თიანად უთაქა სიფათში.

უ-ბი.

გოგია რელი

„შენც ჯამე და მეც ვაჯამე, გოგია რელი“

საბჭოთაო ქვეყანა

— ჯერ კაცს ჩაქუჩი უხდა ქონდეს და მერე შეიძლება ნამგლის ვა მოჭედვა. შეიძლება არც ერთი გქონდეს და არც მეორე მაგრამ ფართო მოხმარების საგნები მაინც დაამზადო. იქნებ ვერც დაამზადო, მაგრამ არც ამას აქვს გადაწყვეტი მნიშინილობა გერმანიაში რეკლამაციის მოსახდენად. — ასე ესაუბრებოდა სარეწ. კოლპერაციის არტელ „ნამგალ-ჩაქუჩის“ თავმჯდომარე მეცხოვრიშვილი არტელ „გიგინას“ თავმჯდომარე ვაშაძეს.

— დიდებული გვარი გაქვს მედა ჩემმა ღმერთმა მეცხოვრიშვილო, დაჯეჩი ძმაო და ცხოვრობდი უფრო უფრო.

— არც შეი გაქვს ძმაო ცუდი გვარი ვაშაძე მეცხოვრიშვილზე ნაკლები გვარია თუ, შემოსძახებ ვაშას და ჰაიდე არა? არტელის ფულის ფაქტისაში უსათუოდ მჯობობხარ. უთხრა მეცხოვრიშვილს ვაშაძემ.

— რა გქნა ძმაო საბჭოთა მშენებლობისათვის თავდადებული ვარ. თორემ 1185 მანეთზე მეტს ვაფიქნებდი არტელიდან. ვიცი, რომ დაფარვას არაფერს მომთხოვს. შენ რამდენი გაიმასქნა თუ ძმა ხარ გულწრფელად მითხარა?

— ვმ! ძაგას როგორ ვეტყვი ჩემი „საქრეტია“

— „საქრეტია“ ჩემს ბუღალტერ კობრიძეს კითხე, ის ფულს ხელწერილებს გარეშე სცემს, არც შე ვარ სიმართლე ვითხრა ამის წინააღმდეგი და რატომ... ეს შენს ბუღალტერს კითხე და გეტყვის, ისიც გადაყვანილი გეყოლება ალბად ბუღალტერის ამ ახალ მეთოდზე — ასეთ ტყბილი და საქმიანი საუბრით ხშირად ირობდენ თავს ორივე „კოლმ. მოშაკი“

მეცხოვრიშვილი სცხოვრობდა ძველ თავადურად, ვაშაძე მას ბაძვე და „ვაშას“ და ერთმანეთის ჩებაღი დებას ხშირად გაიგონებდით, მაშინ როდესაც ტყემალში ამოსვრით შერაკულ წიწილებით თავს ირობდენ, ფართო მოხმარების პროდუქციის „ამზადებდენ“ და ფარულადც მიქონით სახლში.

მეცხოვრიშვილი ვახლავარ, შენ ვაშაძე ძმაო, არტელ „ნამგალ ჩაქუჩითა“ გამიმსხვილდა ხმაო.

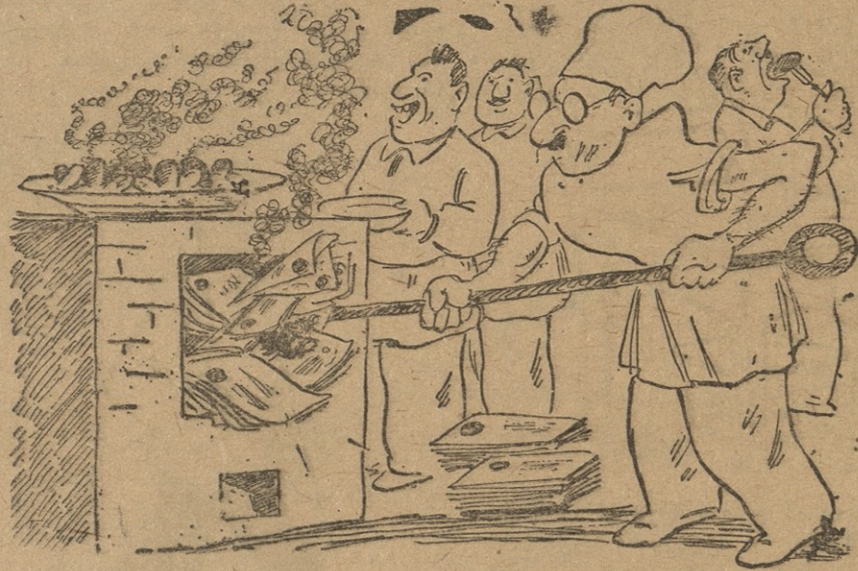
დილით წიწილებს მივირთმევი, საღამოს კი მწვადებს, რა ჯობია ვინაცვალე.

არტელს და ნადებს ხშირადც ლილინებდა „არ ვაკო-ხო არ იქნება“ — ს მოტევი მეცხოვ-

— წიხათ აქ თურმე ვახსენს მზარეულთა ვადამზადებელი კუროსები, მაგრამ არავის უიახავს არცერთი ვადამზადებული მზარეული, ხოლო რამდენიმე ათეული ათასი მანეთი კი ჩაიჯიბეს კურსების „ინიციატორებმა“ და „ხელმძღვანელებმა“.

საუბრიდან სარეწაო კავშირის გამგეობის თავმჯდომარე ამხ. კ. ბახტაძესთან.

ნახ. ღონის.

„საქრეტია“ კუროსებას ამათ ვულისნადები ჰამეს ცხელი კატლები ხაჭაპური. მწვადები

დაე ბრიკით აკაყვას ეს უღირსი საქმეო, — რომ ამზობენ ამუშადა: — რა შოაში ვარ აქ მეო?!

გაალ იძიო!

სამეგრელოს ბევრი კუთხე არაერთხელ დამივლია — წალენჯიხაშიც ვყოფილვარ და მინახავს იქვე ლია: სილამაზით მთელ დაბაში

ეს სოფელი პირველია, ლურჯ პატეში ხილი ხარობს და ყვავილობს ვარდი — ია! ჩაის კრეფა კოლექტივში უკვე ვაჩალებოლია.

მაგრამ მოკრეფელ ფოთოლის ვადამზადვა არის ძნელი, გზები ყველგან წამხდარია უპატრონო. მოუვლელო! სოფლის საბჭოს თავმჯდომარეს დღესაც ძინავს წყნარად. მშვი-

დად, ასეთ წვრილმან რამეებზე არ იტყვიებს ის თავს დიდად! რაიონის დავალებას ის არ აქცევს ყურადღებას, ღვინის ძმაში ყოჩაღია — ჩხუბში იჩენს თავდადებას!

მზნაპრი.

რიშვილი. — კიათურაა ძმაო, კიათურა... რას იხამ, — ჩაიხუმრებდა ხოლმე ეს ყმაწვილი და მაგრად ვადიხარხარებდა, როცა ვაშაძას „საამო“ და „სანეტარო“ ზოხ-სიმღერას ვაიგონებდა:

მე, ძმაო, ვაშაძე ვახლავარ, ალბად კარგად მოქნობ შენა!... სულ ვავფიქრებ, ვაფარჯივი ეს არტელი გიგინა!

მართლაც რომ ფეხებზე ვკიდათ ამ ორ „დამკვრელს“ არტელის ქონება. ის დალუპვის კარამდე მიიყვანეს და მდა ვახსნილებმა ჩამარს წელზე ერთი კიდე ვადამზადვალვს. მაგრამ კიათურის პარტიის რაიკომმა მათ მაგრად მოუჭირა ჩამარი და გაუფუქა „ფართო მოხმარების“ ხასიათი — რას აპირობ ახლა მეცხოვრიშვილო?

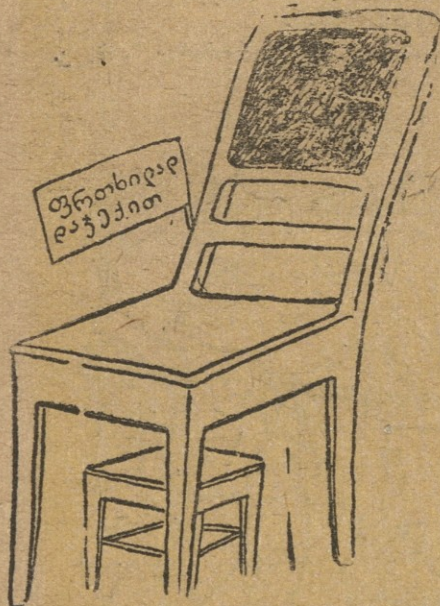
— ჯერ შენ მითხარი რას აპირობ ვაშაძე და მერი ვეტყვი!

ასე მსჯელობენ ერთმანეთში ეს ორი წაღვალ წადებული ადამიანი. ივანია.

ნიანგის დავლებით მე და მხატვარმა დონმა შემოვიარეთ სოფიერთი კოლოპერატინი და სარეწაო კავნირში გაერთიანებული სხვადასხვა არტისტები, და, აი, რა ვნახეთ:

ავეწავა

— ჩატომ უდგას ქვეშ ამ სკამს პატარა სკამი. — შეგვეკითხე ნოქარს.

— იმიტომ, თქვენი ჭირიმი, რომ როცა ამ სკამზე დაჯდებით მოსალოდნელია იგი ჩაბუდეს და ქვეშ შემდგარი პატარა სკამი თქვენ შეგაკავეებს. ამით აცილებული იქნება თქვენი მარცხი!

— ოო, ეს დიდა მღვწერა. — სხვა ნაირი შინაარსით თქვა დონმა.

— დიან, ტექნიკა თანდათანობით წინ მიდის. — დაუდასტურა ნოქარმა.

— ეს შეაფი რომ ასე ძვარი ღარს. ალბათ ძალიან კარგი ღირსების არის.

— დიან, ტექნიკის უკანასკნელი სიტყვაა!

— კი, მაგრამ აკურები ერთმანეთიდან ისეა დაშორებული, რომ მათი ჭუჭრუტანებიდან ხალხს თავიცი გამოუყვია.

— აკი მოგახსენეთ ტექნიკის უკანასკნელი მიღწევათქო. წინა დღეს მკვირვებმა შეაფხვინეს, რომ ცოლებს თამამად შეეძლოთ შიგ ხაყვარლების დამალვა, როცა ქმარი მოულოდნელად დაბრუნდებოდა. ახლა კი ჩვენ მიერ გაკეთებული შეაფხვინებები აღარ აძლევენ ამის საშუალებას, რადგან შიგ შეუძლებელია კის დამალვა.

ფხვსაცხმელი

ქუჩაში ახირებული მოქალაქე შემოგვხვდა. მას ორივე ფეხზე ბაწარი ამოეკრა და კისერზე ჰქონდა ჩამოკიდებული.

— ამას მგონი თავში უქრის. — მითხრა დონმა.

— მე კი არ მიქრის თავში, ამ ფეხსაცმელების ფაბრიკის ხელმძღვანელთ უქრის თავში! — შემოგვიტია მოქალაქემ და განაგრძო: — ასე იმიტომ მაქვს მიბმული ფეხსაცმელები, რომ ძირი არ გამოძვრეს და „ბაღში“ არ დამეკარგოს. მეყოფა, რაც დავკარგე, სამი ფეხსაცმელი მეზარალა.

ავვალის ზიმა

ავვალა განთქმულია ზაპსით. ახიერიდან მისი სახელი უფრო გაიზრდება.

— როგორ შეიძლება ასეთი წუნის გასაყიდად გამოტანა. — ბრაზობდა მყიდველი და შორიდან ათვალიერებდა ქიქას. — ეს თუ ქიქაა, მე მაშინ ჩინგის-ხანი ვყოფილვარ. რასა ჰვადს ეს? რაში გამოდგება? ადამიანი პირს ვერ მიაკარებს და ხელშიაც ვერ დაიჭერს.

— ნუ დეღავთ, მოქალაქეებო. პროფილაქტიური პირობების დაცვის მიზნით არის ასეთი ჭიქები გაკეთებული. დიან, ადამიანი პირს ვერ მიაკარებს და ხელშიაც ვერ დაიჭერს. ამით აცილებულია ბაცილების გავრცელება. ხოლო ჭიქის ხელში დაჭერა და ჭიქიდან წყლის დაღვევა, აი ასე ხდება! — და ნოქარმა ჭიქიდან წყალი ისე დალია, რომორც ნახატზე ნაჩვენებია.

სანავთი გიღონი

ჩაუშვა თუ არა მოქალაქემ ნავთი ახლად ნაყიდ ბიღონში, ნავთმა შად რევენგიით ამოხეთქა ყოველმხრიდან.

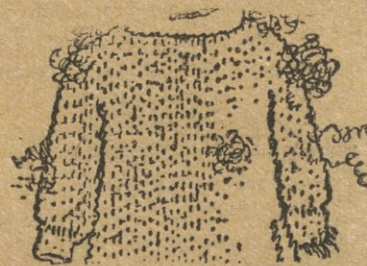
— კაცო, ეს რა მომყიდეთ — შეუტია მყიდველმა ნოქარს.

— სანავთე ბიღონი.

— ნავთი რომ შადრევანივით გიმოდის?

— მაშინ ყვავილების მოსარწყავად გამოვადგებათ. — ზრდილობიანად გამოისტუმრა ნოქარმა

ნამსოპი

— ნუ დეღავთ, ქალბატონო, — ზრდილობიანად დაამშვიდა გამგებ. — არავითარი საფრთხე არ მოელოის თქვენს პატარას. ალბათ ნიავი შეეხო და ნაქსოვი დაირღვა, სათუთი ნაქსოვია... არა უშავს, დამშვიდდით.

— ზინძარი

„მთავრობის 1988 წ. ივლისის დადგენილ ღებამ საკმაოდ გააჯანსაღა საქონლის მუშაობა“

სა საქონლის მუშაობა, ფაქტობრივად „მუშაობს“

აქ სარეჭაო — არტელსა სახელად ქვია „შრომაო“ იმისმა თანამშრომლებმა მიზნად დასახეს ძლობაო სხედან და ბუზებს იჭერენ თანამშრომელი ზოგია, არაფერს სჭამენ თავისას, პეტრე, ივანე, გოგია. ვინც რომ სიმართლე არა თქვას, ნიახგმა შეარცხვინაო არტელის თანამშრომელითა გუმბერიძეა ნინაო. მას მუშაობა არა სწამს,

აოც დისციპლინა სწყურია, არტელში მაშინ გაჩნდება, როს დასჭირდება ბურია. მით სარგებლობენ „გმირები“ შუბლზე რომ სცხიით მურია. ბევრმა არტელის გულშია ხელები ჩუმად ურია. არტელის ერთი მოხელე (მისი გვარია პეტენკო) უმოქმედობის გულსთვის

მინდოდა დროზე „შემემკო“. ყველაზე საგანგაშოა სატრიკოტაჟო ცეხია, ისე იქ იირგინ გაივლის არ მოიტეხოს ფეხია არტელს კი მუჭთა-ხორებმა ზურგზე დაადგეს კეხია, „ბიჭნი ვართ, არტელს ვატყა-ვებთ!“ ხოვს ასეც დაუკვირია!...

ი—კა.

(შეამოკლებით)

პარველად იგი გამოჩნდა და სიტყვით გამოვიდა სქელტანიანი ყურნალის რედაქციაში, სადაც იხილავდნენ განთქმულ რომანს „ზავგოვლინა“-ს. ლაპარაკობდა უცნაურად, როგორც იტყვიან, ალყვაგებულად და აცნიკლოვნებულად:

— როგორ უნდა იყოს რომანის, ამ საბჭოთა ლიტერატურის მონბლანის შემოქმედებითი მეთოდი? — დალდყოფდა იგი და სიტყვებს ავსებდა იმიენი „იზმებით“, რომ მისი ლაპარაკი მოგაგონებდათ იმ ბოუის გაბმულ ბზულს, რომელიც დაფარვატებს მორაბის ჩაფით საფსე საინს.

— გარკვეულობა, ამხანაგებო, უპირველეს ყოვლისა გარკვეულობა! — ჩვენ არ გვინდა ფსიქოლოგზმი, რომელიც გადადის ინდივიდუალიზმში ჩვენ უარგყოფთ აქემატზმს, რომელიც კლავს ლირიზმს, ჩვენ ვდევნით ყოფიზმს რომელიც ექსოვება ოპორტუნიზმს.

იგი თათქმის ერთ საათს ოქროზა რომბდა ასე უცნაურად და თუმცა სწორედ ის, რაც მას მხედველობაში ქონდა გამოეხატა და განემარტა — გაუგებარი დარჩა, მაგრამ ისე ავტორიტეტულად და მნიშვნელოვანად ეჭირა თავი, რომ ბუტერბროდების შემდეგ მისკენ მისწიეს კოლოფი ირისით, ხოლო სქელტანიანი ყურნალის რედაქტორი, რომელიც ცნობილი იყო იმათ, რომ შეიმუშავა ახალგაზრდა ნიქთა აღმოჩენის კვარტალური გეგმა — დაიხარა, ჩასჩურჩულა მიდივანს:

ბასში არის რალაც ემოციონალური: სასწრაფოდ გამოუწერეთ ავანსა და შეოკოეთთ ნაწყვეტი! ავანსზე მას უარი არ უთქვამს —

და თუცა ხელთნაწერი არ მიუტანია, მაგრამ რედაქციაში რომ მივიდა იმდენი ალაპარაკა მხატვრული შემოქმედების სოციალურ საფუძვლებსა და კახონებზე, რომ თავით ბუღალტერმაც კი, რომლის ცივი გულიც დადი ხანია დაფარულა ხავსით, თავი გულარ შიკავა და შიქართალმა სთქვა:

— გადაუთვალეთ მას მსხვილი კუპიურებით!

(სავეროვლია რა კარგად სცნობაა ზორის ზოგიერთი ჩვენი მწერალი, და საგამომცემლო თუ უგამომცემლო დაწესებულების ხელმძღვანელები).

მას შესთავაზეს შემოქმედებით ჩაიხე დასწრება შაბათობით და ახალგაზრდა ავტორთა წრისთვის ხელმძღვანელობის გაწევა. სალიტერატურო გამოცემის რეპორტიორი კი, შეეკათხა თუ რაზე პუშობდა იგი ამჟამად.

აღმოჩნდა, რომ იგი მუშაობს რომანზე, რომელსაც „მფრინავი ვარსკვლავები“ ეწოდება. მან ამოიღო პორტფელიდან და აჩვენა ქალაქდან ფურცლის მეოთხედი, რომელზედაც ჩამოწერილი იყო თემის პირველი კონტურები. მან სთხოვა, პრესის საზუღლებათ ეცნობებინათ ჩვეყნისათვის, რომ რომანის დამთავრებას ივალდებულებს უმოკლეს ისტორიულ ვადაში

მან უფრო და უფრო ააწია ზეით. მასი „მფრინავი ვარსკვლავები“,

რომლის ქალაქის მეთხმედი გეგრაქლზე ჩამოწერილ ფრანგებს სატყავ ალარ მიმატებია, სამმა გამომცემლობამ დაიბეგა.

და როდესაც, რომელიმე წყნარი და მოკრძალებული ძველი მოდას ავტორა, რომელსაც არ გააჩნდა ხმაურობის საკმაო უნარი, მიიტანდა ორი წლის ბეჯითი შრომის შედეგად დაწერილ მოთხრობების პატარა ტომს, მას უბასუხებდნენ დაუდევრად და დაბნეულად.

— კარგი, დასტოვეთ, მაგრამ ხომ მოგეხსენებათ, ეს „მფრინავი ვარსკვლავები“ არ არის.

და მხოლოდ ახლა, რომელიც მწვრთლმა საჩვეყნოდ ეჭვი შეიტანა, მის სატყვეურ მავნებლოვარსკვლების ხარისხში და „მფრინავი ვარსკვლავები“ ი, ეშმაკმა იცის საით მიფრინავენ ისინი, — მათი ავტორის გვარი განუწყვეტლივ იბეჭდება ყველა გაზეთებში, ყორობილობებში, აფიშებში, ყველა წერილებში, ქრონიკებში და ანგარაშიში. მაგრამ მის წაუკითხავს მისი თუნდაც ერთი მოთხრობა, ან სკენა ან კადრი მისი სკენარიდან?

მაგრამ მაშინვე გამოუჩნდნენ დამცველები.

— მისი ნაწარმოები რც მე წამიკითხავს, — ამბობენ ისინი, მაგრამ თავისი შემოქმედებითი მეთოდი მან ბრწყინვალედ დაამუშავა. ასეთი შემოქმედებითი მეთოდის პატრონისაგან ბეგრს უნდა მოველოდით! (განსაცვიფრებელია, ეს ხომ თავიდანბოლომდე ჩვენს მწერლის შემოქმედებითი პორტრეტია! — საიდან იცნობს ზორიჩი. ჩვენს მწერლებს, ასე ხიომიწვიანთ?).

ს. ლი.

გააცოცხეს ორი ცხვარი

როცა ს. ვახანის კოლმეურნეობას თავმჯდომარემ ვლ. მალრაძემ შეიმუშავა გეგმა ამავე სოფლის კოლმეურნე ქალის ნანო მაჭავარიანისათვის ცხვრების წართმევის შესახებ დაიბარა თავისი ძმა-ბიჭები: ვ. ვჰრაძე და დ. ბლუაშვილი და უთხრა:

— ბიჭებო, ცხვრის მწვადები ხომ გიყვართ!

— მაგას რალა კითხვა უნდა, ჰაი ჰაი, რომ გვიყვარს, მარა ვინ გვაძლევს.

— თქვენ მე მომეყვით, რაც ვითხრა ის — შეასრულეთ და ცხვარის მწვადებიც იქნება!

— შევესრულებთ, რაცა არ შეგასრულებთ, მარა სადაა შინ ისგვითხარი!

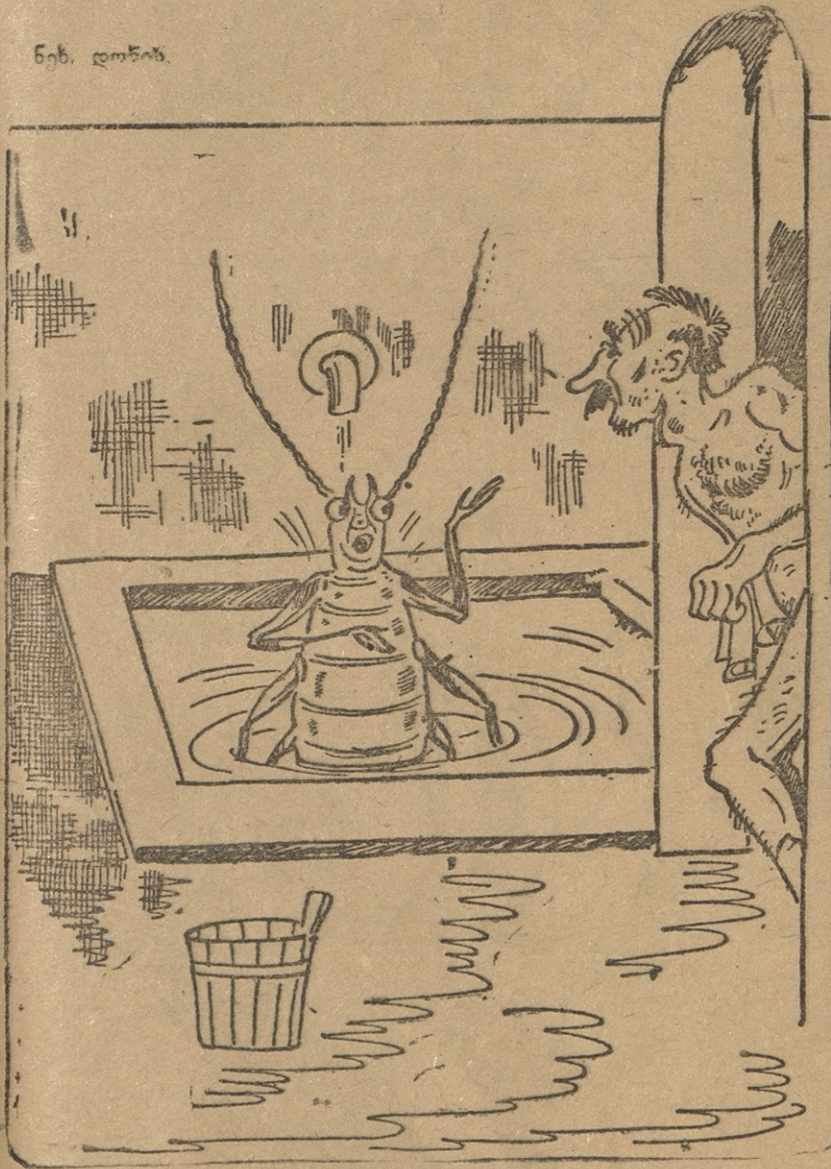
— სადაა და.. ნანო მაჭავარიანს ხომ იცით რა მსუქანი ცხვრები ყავს, ხო და ორი ცხვარი უნდა წავართვათ და მწვადებიც იქნება და ბოლ ლამაც — მაგის ჯინი მჭირს და რადაც არუნდა დამიჯდეს უნდა ვიძიო შური. აბა, რავა გაბედა და მთავრობაში მიჩვილა მიწა წამართვაო!

როცა დალამდა და ბნელმა მოიკვა სოფელი — ნანო მაჭავარიანის

და ვათიყვანეს ორი კარგად გასუქებული ცხვარი, მგლებივით მოივდეს ზურგზე და გზას. გაუდგამ, დაიმედებულნი, რომ ამას ვერაფერ გაიგებდა. მაგრამ... ალარ გაუმართლდათ იმედი, ცხვრების მოპარვა მალე გაიგეს, ქორდები გამოაშკაოვეს და შეარცხვინეს! მწვადების ნომლოდინე ვლადიმერი მალრაძეს და მის ძმა-ბიჭებს ხოში შეუცვალეს მთელ თემში სახელის გატეხით, და ვაბანებით!

ძმარ

ნ.ბ. დონიძე

ს.მ.ო.—წადი, წადი! ვერ ჩემი და ჩემი ძმაბიჭების ვერია:

კულაში, (საბოლოოს რაიონი)
კადაწყდა დაჯილდოებულ იქნეს კულტ.-სექციის თავმჯდომარე, რომლის დაუღალავი შრომით ერთი წლის წინად გამოცემულ იქნა კედლის გაზეთი, გაზეთის მეორე ნომერი გამოვა 1935 წლის დამლევეს.

იქიდანვე: კოოპ. ნოქარმა სერგომ დაარსა ლოთების კოლექტივი. კოლექტივმა უკვე გააჩაღა მუშაობა. რის შედეგად ჯერჯერობით გატეხილია რამოდენიმე თავი. კოლექტივის წევრთა რიცხვი, მრავლდება, რადგან სერგო არ ზოგავს კოოპერატივის საქონელს მათთარს.

ჩ.ბ.

ახალი წესი

ს. უკანაფშავი, (დუშეთის რაიონი) საბჭოთა სკოლის გამგემ ტარეკუონიან შეადგინა გეგმა, რომლის მიხედვით ადგ. კულაკებისაგან ძღვენს მიიღებს მხოლოდ ხუთშაბათობით და კვირაობით. აგრეთვე განგებს აზრად აქვს ნაცვლად გამხდარი ქათმებისა მიიღოს მხოლოდ მუქანი, ქათმები, ყველი, კარაქი და ერბო მიღებული იქნება ჩვეულბრევი წესით.

ბ.ო.

მაღიანი ფინეშუბაკი

ს. შინვალი, (დუშეთის რაიონი)
საბჭოს ფინეშუბაკმა ლადო ლაღიაშვილმა გაადიდა გლეხობაზე მუწერილი გადასახადები და ხედმეტ პროცენტები გადაიციხა საკუთარ „სალაროში“. ჯერჯერობით ლადომ ყლაპი უყო მხოლოდ 500 მანეთს.

დუშეთი

სანიშურო

სარგვეთი, (ჭიათურის რაიონი)
ქონდა დაკეტილი სამკითხველოს აელახლად გახსნა, რომელშიც კოველდღე იმართება ცეკვა-თამაში და სიმღერა. აზრად აქვთ გამოიწვიონ ჟურნალ-გაზეთები ამ წლის დამლევეს მაინც.

ამსრელი

სოფელი თვალისვი (დუშ. რაიონი)

რუის გაბგედ არის, სმაურობს, დადის, უყვარს ნუნუა შიშინა მწვადით! სიმღერაში კლაგს „მულის იარას“, კვაჭის პროგრამა გაიზიარა, — გლეხებისაგან ფულები ქაფა, ცოლშვილსაც უხვად აჭამა ფაფა!

სოფლებით მალხის, არის ერთგული! ურს დაიბკვიდროს უქ სიყვარული! ვკლებს ვინც მისცემს აქმეს უკეთილს, ზენში ვერ ნახაით „მუშაკს“ უკეთესს. დღესაც ნაგარდობს ჰადა აშლილი, ის ვანო გახლავთ, ჯარიაშვილი!

დ.ა.

ახ. ქოქიაშვილის.

— კაცო საშინაო სახლში ვაგზავნი და უნ განჯათ რატომ ასწორებ?
— სოა უფუგებ ფოსტით იგზავნება! სწორად განჯის მისამართით უნდა ვაგზავნო.
რომ ამანათი გორში ჩავიღებ.